

¹Az efezusi gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az, aki jobb kezében tartja a hét csillagot, aki a hét arany gyertyatartó között jár: ²Tudok cselekedeteidről, fáradozásodról és állhatatosságodról és arról, hogy nem viselheted el a gonoszokat, és próbára tetted azokat, akik apostoloknak mondják magukat, pedig nem azok, és hazugnak találtad őket. ³Tudom, hogy állhatatos vagy, terhet viseltél az én nevemért, és nem fáradtál meg. ⁴de az a panaszom ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet. ⁵Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki, térj meg, és tedd az előbbi cselekedeteidet, különben elmegyek hozzád, és kimozdítom gyertyatartódat a helyéből, ha meg nem térsz. ⁶Az viszont melletted szól, hogy gyűlölöd a nikolaiták cselekedeteit, amelyeket én is gyűlölök. ⁷Akinek van füle, hallja meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek! Aki győz, annak enni adok az élet fájáról, amely az Isten paradicsomában van.

Kedves Testvéreim!

Boldog új évet! Nem! Nem tévedtem el, tudom, hogy december 2-a van. Az egyházi év viszont nem január 1-én, hanem advent első vasárnapjával kezdődik. Tehát egy új kezdődik, új év, új lehetőségekkel.

Az első gyertya fénye világít már az adventi koszorún. És a környezetünkben is megkezdődött a karácsony előtti hajrá, már minden az előttünk lévő ünnepről szól. Fények, díszek, hangulat.

Egy gyertya, amely azonban egészen mást hirdet. Nem hidegben szaladgáló pirosposzsgás lányok és fiúk örömmel teli kacagását, nem a mézeskalács illatú otthonában, pokrócba burkolódzva, forró teát szürcsölgető, és adventi zenét hallgató boldog mosolyú elmélázást. Nem is a jégen körbe-körbe karikázó önfeledten játszó felnőttek, forralt bor illatát magukba szippantó sóhajtását. Az első gyertya a hozzánk érkező Urat állítja elének. Úgy, ahogy ő van, a maga dicsőségében és hatalmában. Adventus Domini. Az Úr eljövele. Jézus eljött már ebbe a világba. Nem félelmetesen, mégis úrként, olyan úrként, akinek jövetelét angyalok hirdették meg, akiknek látványától az egyébként igen bátor oroszlánál és medvével is szembeszálló pásztorok is megrettentek. Az az úr, aki előtt tiszteletben álló, emberileg a minden tudás birtokában lévő bölcsék hódoltak, sok száz kilométert utazva, csak, hogy láthassák. Az Úr, aki győztes királyként vonult be Jeruzsálembe, hogy elmenjen az ő Atyja házába. Az Úr, aki meggyógyította a beteget, aki feltámasztotta a halottat. Az Úr, aki a vízen járt, és aki ötezer embert lakatott 5 kenyérral. Advent első vasárnapjának a mondanivalóját így foglalja össze Zakariás próféta könyvének egy mondata: *Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas.*

Mai alapigénk a Jelenések könyvéből a király megérkezéséről számol be. Ez már nem az „egy ártatlan kis csecsemő” megszületése, hanem a feltámadt és mennybe ment Úr érkezése.

Azt szokták mondani két advent között vagyunk. Advent – eljövétel – Jézus eljött egyszer Betlehembe, és el fog jönni majd – ahogy arról az előző vasárnapokon is hallhattunk, vagy ahogy a hitvallásban is elmondjuk – a világ végén, amikor eljön ítélni élőket és holtakat. De a két advent között sem szűnik meg figyelmeztetni az ő eljövetelére. Most ebben a köztes időben ígéjében szól hozzánk. Ahogy egykor Efezusnak is üzent János apostolon keresztül.

A Jelenések könyve János apostol látomásait tartalmazza, azokat a kijelentéseket, amelyeket az öreg apostol magától Jézustól kapott. Ezeknek egy része még a komoly Biblia kutatók többségének is sok fejtörést okoz, de az első néhány fejezet mindenképpen érdemes arra, hogy elővegyük, olvassassuk. A 2.és3. fejezetben 7 mms üzenetet olvashatunk. Talán ezzel a modern üzeneti formával lehet leginkább leírni, hogy miről is van szó. Jézus – a mennyből, Jánoson keresztül – hét rövid, képes üzenetben jelez a hét kisázsiai gyülekezetnek. Miért ezeknek? Azért, mert abban az időben az Kr.u. első század végén ők voltak a keresztyénség központjai. Ezek közül is kiemelkedett Efezus, az első üzenet címzettje, a Római Birodalom második legnagyobb városa. A kulturális, üzleti, kereskedelmi élet fellegrája. Az ókori vallási élet megkerülhetetlen központja, a virágzó metropolisz.

Csak az érzékeltetés kedvéért, ha az, ami az ókorban Róma volt, az manapság New York, akkor az ókori Efezus a mai London. Kelet felől mindenki Efezusba akart menni, ott voltak a lehetőségek, ott volt a lehetőségek hazája. Róma kapuja. Miért részletezem ezt ennyire? Mert tessék megnézni a térképet ma. Hol van Efezus? A régi város teljesen eltűnt, néhány ókori rom van még ott, turista látványosság lett.

De nézzük meg mai alapigénket. Mit üzen Jézus ennek, az akkor épp virágkorát élő városnak, illetve a benne élő keresztyéneknek?

¹Az efezusi gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az, aki jobb kezében tartja a hét csillagot, aki a hét arany gyertyatartó között jár:

Először is, Jézus bemutatkozik. A hetes szám a Bibliában a teljesség, a tökéletesség száma. A jobb kezében tartja a hét csillagot. A kép arról szól, hogy Jézus, azzal, hogy nincs itt a földön, még nem hagyta magára az övéit. A kezében van az egyház, sőt köztük jár. Amikor a lányomnak azt mondom csillagom, akkor a

szeretetemet fejezem ki ezzel. Jézus is ezt teszi. A kezemben vagy csillagom. Jézus így szereti az egyházat, és benne minket. És nemcsak fontosnak tart, hanem azt is mondja ezzel, hogy ragyognak, és látszik rajtuk, hogy kihez tartoznak. Nagy dolog ez. Főleg akkor, ha arra gondolunk, hogy milyen nehéz lehetett egy olyan városban csillagnak lenni, amely ezekben az években kapta meg a császárhű város megítéző címet, vagy amelyikben az ókori világ hét csodája közé sorolt Diana szentély is állt. Ragyogni keresztyénként itt, sok megpróbáltatással, üldöztetéssel járt. Nem véletlen folytatja Jézus így az üzenetet:

²*Tudok cselekedeteidről, fáradozásodról és állhatatosságodról és arról, hogy nem viselheted el a gonoszokat... De úgy tűnik, nem csupán a külső ellenséggel, hanem a belsővel is meg kellett küzdeni: és próbára tetted azokat, akik apostoloknak mondják magukat, pedig nem azok, és hazugnak találtad őket.*

És a dicséret sora folytatódik, egy olyan gyülekezet, egy olyan közösség áll előttünk, akik példaképek lehetnek bármely keresztyén közösségnek ma is. Mert sok-sok nehézséggel kellett megküzdeniük, és megküzdöttek.

³*Tudom, hogy állhatatos vagy, terhet viseltél az én nevemért, és nem fáradtál meg,*

Talán nem is túlzunk, ha azt mondjuk a tökéletes gyülekezet áll előttünk Jézusnak ebben a rövid üzenetében. Mert, ha megnézzük a ma keresztyénységét, a mai gyülekezeteket, saját hitéletünket, akkor bizony erősen el kell gondolkodnunk, hogy hol vagyunk mi ahhoz képest, amit itt Jézus felsorol pozitív tulajdonságként. Egy cselekvő, a megpróbáltatásokban kitartó, a támadásokat türelemmel hordó, a nehézségekben összetartó közösség bontakozik ki a szemünk előtt. És mégis. Jézus egy dolgot megemlít, ami viszont hiányzik:

⁴*de az a panaszom ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet.* ⁵*Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki, térj meg, és tedd az előbbi cselekedeteidet, különben elmegyek hozzád, és kimozdítom gyertyatartódat a helyéből, ha meg nem térsz.*

Hiányzik valami. Igaz, hogy rendben vannak a dolgok, igaz, hogy minden menetrend szerint működik. Jól mennek a bibliaórák, rendben zajlanak az Istentiszteletek, van hittan, sőt ifjúság is. Konfirmációs előkészítők vannak. Jársz templomba, néha még a Bibliát is előveszed otthon, sőt olvasod is, imádkozol minden nap egy-egy miatyánkot, megvan a napi rutin. Jól mennek a dolgok. Nincsen semmi különös probléma. És igen, mindezek dicséretes dolgok. A legtöbben még eddig sem jutnak, még ennyi sincs. Mégis ma, advent első vasárnapján a gyertya felkiáltójellé változik: ⁴*de az a panaszom ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet.* ⁵*Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki.*

Jézus észrevett valamit az efezusi gyülekezeten, annak tagjain. Valami elmaradt. Megszokássá, rutinná vált a vele való kapcsolat. Nincs már meg az első szeretet. Az az érzés, ami összeszorítja a gyomrot, ami megdobogtatja a szívet. Amikor alig várod a vele való találkozást. Az első szeretet, amikor ő az első, amikor nincs más rajta kívül, megszűnik a világ és csak ő kell.

Aki érezte már ezt az érzést Jézus Krisztussal kapcsolatban, az tudja, hogy miről beszélek. Amikor nem kérdés, hogy róla beszélek mindenkinek, amikor nem félek attól sem, ha emiatt bolondnak néznek, amikor csillogó szemmel mondom el, hogy szeret engem az Isten. Amikor Apának szólítom őt, és úgy beszélgetek vele az imádságaimban, mintha a legbizalmasabb barátom lenne. Az első szeretet, amely aztán a hétköznapi sűrűjében ellaposodik és rutinná lesz. Mert amikor mindennap láthatom, amikor bármikor megszólíthatom, amikor olyan természetes a jelenléte, akkor már nem is kell.

Lehet, hogy nem jutottál még el ebbe az állapotba, lehet, hogy még az Istennel való kapcsolatodban a fellegekben jársz. Jól véd a szívedbe ezt az érzést! Ha viszont nem ezt érzed, akkor nagy figyelmeztetés ez a mai ige. Mert látjuk, hová vezet. Bár külsőre minden rendben, de az első szeretet hiánya, odáig vezet, hogy megszűnik minden. Ahogy egy pár esetében amikor a szerelem meghidegül válás lesz a vége, pedig tehettek volna ellene, lehetett volna másképp, fel lehetett volna gerjeszteni azt a szerelmet, úgy az Istennel való kapcsolatban is ez megtehető. Az ő részéről nincs akadály. Te az ő csillaga vagy, és figyelmeztet! Elmondja újra és újra. Elmondja ebben az új évben is. Az új kezdetnél, hogy kezdj újat vele. Emlékezz vissza – mondja Jézus, honnan estél ki! Emlékezz arra az első szeretetre.

Ha pedig még nem érezted a gyomrodban a pillangókat, amikor Istenre gondoltál, akkor itt az ideje tényleg újat kezdeni. Engedni azt, hogy ő megérkezessen hozzád: királyod érkezik hozzád!

Az első szeretet hiánya oda vezet, hogy egy virágzó nagyváros eltűnik a föld színéről. És eltűnnek azok is, akik lakták. A megingathatatlan hitt bástyák porrá lesznek. Az, amit hatalmasnak, erősnek gondoltunk semmivé lesz. Mert ezek csak emberi dolgok. Amit Isten kínál az ennél sokkal több. Ő azt mondja az ő tenyerén lehetünk. Akkor ne kimászni akarjunk ebből a tenyérből, hanem inkább visszamászni oda.

Az advent böjti, bűnbánati időszak. Az első lépés, az első szeretethez való visszataláláshoz, hogy leborulunk a hozzánk érkező király előtt bűnbánattal, és nyitott szívvel.